

SÜMEGE ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sümege, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K, félévre 4 K, negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerint. A nyílt tér sora 1 korona.</p>
--	--	---

Rossz utakon.

A gyűlölet útjain járunk: népek, országok, emberek. Hova vezetnek ezek az utak? Az emberek még retentőbb harcra készülnek s népek, emberek között, a határokon belül is, még soha ilyen nagy nem volt a gyűlölség. A gyűlölet hangján szól a szegény a gazdáról, az akinek nincs, arról, akinek van; a munkás a kenyeret adó gazdájáról, mert kevés a kenyér. Jártunkban mást sem hallunk, mint gyűlöletet emberek és emberek között.

Hiába, nevelésünk el van hibázva. Valamit kifelejtettek belőle. Valamit nem tanultunk meg, amire most szükségünk lenne, hogy magyarázatot, értelmet találjunk a világ dolgaiban, az emberek cselekedetében. Rosszul neveltek bennünket, hamis alapon, mert mindenre tanítottak, de gyűlöletre nem.

Mondták nekünk: erősnek kell lenned, mert harcok várnak rád. Igaznak kell lenned, mert Isten rád tekint és te magad is tekintesz magadra. Jónak kell lenned, hogy ne pirulj magad előtt s hogy hasznodat lássák embertársaid. Szeretni kell tudnod, mert a világ erkölcsének alapja a sze-

retet. Alázatosnak kell lenned és lemondónak, hogy lelked békéjét megőrizhesd. Türelmesnek kell lenned, fáradhatatlannak, hogy munkád gyümölcsét megérielhesd, mert nem ugyanazon évszakban vet és arat az ember. S ha netán nem tanultuk volna meg mindezt jól, mindezt életünk kezdetén, megtanultuk később, az utések alatt, melyeket ránk niért az élet.

Dolgoztunk és imádkoztunk. Azt hittük; ez életünk célja, egyetlen értelme. Mert mindnyájan ezt tanultuk s mindnyájan ezt akartuk, ha külön-külön is és bármely sokfélék az utak, melyek az igazsághoz vezetnek.

És most kérdezzük: mit tegyünk azzal, amit tanultunk? Hogy vizsgáljuk meg a lelkünket, mely elvesztette a hitét? Nem mondták nekünk soha: jön majd egy nap, amikor mindazt, amit tanultál, el kell felejtened. Jön majd egy nap, mikor gyűlölni kell tudnod és megértened a gyűlöletet, mint az emberek, a nemzetek mozgató tényezőjét. Nem mondták nekünk soha: jön majd egy nap, amikor az írást visszafelé kell fordítanod: szabad a más jószágát elkivánnod, szabad fegyvert rántanod, ítéletet mondanod, mindent szabad, ami ellenkezője annak, amire tanítottak...

Nem ámitottak-e el minket, nem

csaltak-e meg következetesen és nem csaltuk-e meg magunkat szándékosan, mikor szomjaztuk az élet szebb céljait, nemesebb formáit, mikor hittünk az emberek erkölcsében? Most látjuk csak: mennyire másnak neveltek bennünket, mint amilyeneknek most kell lennünk.

Sokan új utakra tértek: tiltott utakra. Ki ezen, ki azon tévelyeg. Most az élethez való jog hangoztatásával sokan emelik a kezüket máséra. Lopni szabad, mondják most, mert enni kell. Mit feleljünk az embereknek, hogyan itéljük meg tettüket? Nem mondhatjuk: isteni törvény tiltja, ne lopj. Az isteni törvény mást is tilt.

De mondjuk nekiök: dolgozzatok. Munkával lehet még annyit keresni, amiért élni tudtok. Az élethez való jognak nevében dolgozni kell, de nem gyűlölködni. Mindig több lesz a jogát hirdető ember s mindig kevesebb a kötelességét teljesítő. Aki az élethez való jogát hirdeti, annak dolgoznia kell — önmagáért. A kötelesség teljesítést kell itthon is az oltárra állítani, talán az kivezet bennünket a helyes utra.

A gyűlölség útját járjuk. Népek, emberek gyűlölik egymást. Osztályok támadnak egymásra gyűlölséggel. A jogot követelők és a hatalmukat féltők.

A mi kis falunkban...

A mi kis falunkban minden kis lány árva, Egy sem huz karikát a gyűrűs ujjára. Nem járja a divat, feketét viselnek... Fekete ébredés... feketére kelnek...

A mi kis falunkban minden kis lány árva, Minden kis leánynak, ott maradt a párja. Most már nem remélnék, már semmit sem várnak...

S könnyes szemmel sirva, imádkozni járnak.

A mi kis falunkban minden kis lány árva, De egy mégis várt, várt a farsang napjára... Jött a farsang napja, de az nem, kit vártak, Mert, a nyugvó lelkek, föl a mennybe szállnak.

Krámer Endre.

Irmácska története.

Szegény kis Irma! Ott lakott mellettem fenn a IV. vagy a jó Isten tudja, hányadik emeleten egy padlás-szobában. Varróleány volt szegény, olyanfajta kis bohó varróleány, a milyen annyi van itt a fővárosban. Egész nap az üzletben volt, este, éjjel meg idehaza folytatta a munkát: öltögetett s mikor sokszor belefáradva a história magolásába, kitéinttem a csillagos égre, az ő szobáskájá-

ban még ott pislogott egy halvány petróleum lámpa. Irma öltögetett, varrt szorgalmasan.

Egy időben mindig későn jött haza. Kiváncsi voltam rá, hogy hol lehet. Meglestem, amint kijött az üzletből a váczi utca sarkán. Alig haladt pár lépést, egyszerre csak egy elegáns czilinderes ur termelt mellette, az Irmácska meg belefogódzott a karjába és csakhamar eltűntek az embertömegben. Senki se figyelt rájuk. Ki is törődnekk itt két emberrel, egy szegény varróleánnyal, meg egy czilinderes fiatalemberrel.

Az Irma napról-napra szórakozottabb lett. Ha úgy ismét ki ki tekintetem az akkori késő éjjel, a kis Irma szobájában most pislogott a petróleum lámpa, de most nem hajlott olyan odaadással a varrásra, nem öltögetett. A himzés mellette feküdt, ő meg el volt mélyedve gondolataiba. Almodott egy fényes és boldog jövőről, amikor ő majd asszony lesz, annak a szép szőke bajuszu, czilinderes urnak a menyasszonya.

*,
Mult, mult az idő, a lomha vén idő. Engemet is öregnek találtak már az egyetemen, kiadták az obsitomot. Elmentem egy vidéki kis városba, amolyan professzor embernek, a ki üres idejét a városi jegyzővel, meg fizikussal szokta keresztül tarokkozni. A fővárosi emlékek elmosódtak, a vigadóit boston királynőket, a soirék divatos alakjait elfeledtem, persze velük együtt a kis varróleányt is. Beletörődtem a kisvárosi életbe, elcsorog-

tam szívesen a patika előtt, ahol a patikus már kora reggel a legfrissebb hírekkel szolgált, — mintha bizony sohase táncoltam volna a vigadó sima parkettjén a boston.

Egyszer aztán megint föllátogattam a fővárosba. Régi, nyomoruságos, de azért tudja Isten, mégis szép idők jutottak az eszembe, amikor régig mentem a kerepesi úton. Minden a régi volt még. Az a kis pici kávéház, ahová járni szoktam, a Tóni bácsi füstös korcsmája, mint valami régi álmokép elmosódott emléke tűnt elém. Hogy a kép teljes legyen, elhatároztam, hogy elmegyek oda a régi lakásomra, a IV. vagy én nem tudom, hányadik emeletre. Csakugyan felmentem, még ott volt Mari néni is, ott sürgölődött a tűzhely körül. Bementem a régi szobámba és ott mintha csak az én rongyos könyveim feküdtek volna az asztalon költői rendetlenségben, mintha csak az én telerajzolt könyv-lapjaimmal játszadozott volna a pajkos tavaszi szellő. Eszembe jutott a kis Irmácska. Megkérdeztem a jó Mari nénitől.

— Hej, nagy sora van annak, Tekintetes Ur! No de csak üljön le, majd elmesélem.

— Talán még tetszik emlékezni arra a czilinderes, szőke urra, aki ide járt az Irmához. Hát bizony, lelkem, úgy esett a dolog, hogy csak bolondította szegény leányt, az meg hitt neki. Telebeszélte a fejét szegénynek s az Irma már menyországba képzelte magát. Egyszer azután csak megírta neki, hogy bolondította. Egy hordár hozta az illatos, rózsaszínű levelet. Szegény Irmácskát annyira sajnáltuk,

Ott künn fegyverrel ölik egymást, itt benn lopnak, gáncsot vetnek. Hova lett a világból a szeretet? Talán megölték azt is az emberek? Vagy talán nem is volt?

A zalai tejzúsora vége.

A közlelmezési hivatal Zalában tejkviralást tervez.

— Saját tudósítónktól. —

A kanizsai állandó tejüzériáknak egyik oka abban rejlik, hogy a város környékéről, általában egész Zalamegyéből naponta nagymennyiségű tejet szállítanak ki Ausztriába, főleg pedig a Zalával közvetlenül szomszédos Stájerországba. E visszás helyzetről nemrég tudomást szerzett az Országos Közlelmezési Hivatal elnöke is, aki ez ügyben leirattal fordult Zalavármegye alispánjához. A leirat célja Zalamegye tejellátásának biztosítása, amit a Közlelmezési Hivatal elsősorban rekvirálással akar elérni. Bárány Kőrthy Lajosnak erről szóló nagyjelentőségű leirata így hangzik:

„Mindgyakrabban érkeztek hozzám panaszok arra nézve, hogy az Ausztriához közel fekvő vármegyékben a tejjel és tejtermékekkel az Ausztria felé irányuló forgalomban nagyfokú visszaélést tapasztaltak és ezen áru kiszállítása meg nem engedhető módon és rendszertelenül úgy a hazai, mint az ausztriai közlelmezésre hátrányosan történik. Ezt a tarthatatlan állapotot megszüntetendő, tervebe vettem, hogy a belső szükséglet biztosítása mellett az Ausztria felé irányuló tej és tejtermékek forgalmát rendszeres mederbe terelem. A terv kivétel olyképpen gondolnám végrehajtani, hogy az érdekelt vármegyék összes tejtermelését igénybevettem jelenteném ki. A helyi szükségletnek megfelelő tejtermelés visszahagyása után fennmaradó rész más ellátatlan körzet részére utalattatnék át, természetesen érintetlenül hagyva valamely város közszükséglete részére szerződésileg biztosított tejtermeléseket.

Föltétlen kiküszöbölendőnek tartom azt az eljárást, amelyet sok határszéli községben tapasztaltam, hogy a kofák a maximális ár teljes figyelmen kívül hagyásával a tejet és tejtermékeket összevásárolják s azt

egészen bele betegedett. Hiába vigasztaltuk, nem használt semmi, csak sirt éjjel nappal az után a czilinderes ur után. Lassankint azután kezdte elfeledni, de hát nem úgy volt ám. Még most se tudta kiverni a fejéből. Sokszor meglestem este, annál a kis petróleumlámpánál üldögélt, azután olyan rózsaszínű leveleket rakott ki az asztalra sorba, azután meg olyan száraz virágokat, azután csak sirt, meg csókolt azokat a leveleket. Azt hittem, hogy elment az esze szegény teremtésnek.

Végig hallgattam a Mari néni naiv beszédét és belül, tudja Isten, olyan furcsán éreztem a szívemet, mintha sajnáltam volna azt az egyszerű kis, bohó, álmodó varróleányt, akit közlelmezési hivatalunk nem is ismertem. Mintha sirni tudtam volna egyszerű, de szomorú történetén.

Alig vártam, hogy künn legyek és mikor újra végig mentem a kerepesi uton, mintha nem lett volna olyan barátságos ez a nagy város. Tudja Isten, mintha valami vonzott volna el innen, mintha a szívem visszavágyott volna abba a kis vidéki városba, azok közé a naiv patriarchális emberek közé, akik talán sokkal egyszerűbbek, czilinder se viselnek, de mintha becsületesebbek volnának.

A kapuban azután találkoztam az Irmácskával, a bohó, álmodó kis varróleánnyal. Lehorgasztott fővel ment, a szeméi be voltak esve, az arca halvány volt, ment szegény fel a IV. emeletre, hogy sorba rakja azokat a rózsaszínű, illatos leveleket, azokat a száraz, elhervadt szirmokat...

M. B.

magas áron Ausztria területén értékesítik. Ezeket a tejtermeléseket egyes megbízható helybeli emberekkel össze kellene gyűjteni, akik tejszállításra nézve szerződéses viszonyba lépnek az osztrák közlelmezési hivatal által megállapítandó ausztriai átvevő szervvel.

A leirat további részében a Országos Közlelmezési Hivatal elnöke a zalamegyei viszonyokról kér gyors fölvilágosítást és a tejüzériák megszüntetésére vonatkozó részletes terv fölterjesztését sürgeti. Julius végén Zalamegyébe érkezik a Közlelmezési Hivatal kiküldöttje, akinek jelenlétében a zalamegyei tejügy rendezésére vonatkozólag nagy értekezletet tartanak. Ezen az értekezleten hirtelen a m. kir. földmívelésügyi minisztérium és az osztrák közlelmezési hivatal képviselői is jelen lesznek.

Az orvosok.

A király hivatalos iratot adott ki s abban hálás köszönetet mond Magyarország orvosi karának a háboruban kifejtett rendkívül eredményes és sikeres munkásságáért.

Öszintén megvalljuk, már vártuk ezt az elismerést. Mert a háboruban az orvosi tudomány, felkészültség és önfeláldozó munkásság vitathatatlan győzelmet aratott, amelyet senki kétségbe nem vonhat s amelynek eredménye az emberiségnek egyik legnagyobb diadala lesz mindenkor.

Az orvosi tudomány a technikával együtt fejlődött fél század alatt hihetetlen magasra. E tudomány van olyan fontos a hadviselésben, mint a hadvezéri képesség, vagy a munició bőség. Csak vissza kell gondolnunk a régi háborúk történetére, amelyeket számtalanszor nem a hadviselő felek ereje, hanem az iszonyú ragályok döntöttek el. Hunyadi János seregét ép úgy letörte Nádorfehérvárnál a vérhas, min Sedánál a franciát a pestis, pedig a régi háborúkban a sebesülések veszélyessége a fegyverek primitív volta miatt elenyészően csekélyebb volt a mostani gyilkoló fegyverek, gázok és szilánkok okozta sebesüléséhez képest.

Három év óta eddig nem sejtett ember-tömegek állnak harcban; küzdenek nemcsak fegyverekkel, hanem gyilkos forrással, víziánnyal; fertőzi meg a levegőt milliárdnyi halottak hullaja s hogy mégis olyan sokan felgyógyulnak, számos esetben valóságos bámulatreméltó gyógyítások, operációk történnek, nincs kolera, vérhas, tifusz, amely a nemzetek fegyveres erejét s a frontmögöttiek ezreit pusztítanák, az az orvosi tudomány legragyogóbb diadala, amelyért méltán éri királyi elismerés a nagy időkhöz méltó orvosi kart. A háboruban sok mindenképpen csalódtunk. Csak egyben nem: az orvosi tudományban.

Hálás elismerésünk kísérje önzetlen művelőit!

H I R E K.

Gondok közt.

Hozzád ne érjen az élet gondja,
Viharos árja, keserű mérge
(Reám a Sors két marokkal mérte)
Ajkad mosolyát le ne bontsa.

Jeges éj hidegje reád ne szálljon,
Haragos felhő, hajnali dér
(Velük a Sors bús lelkebe metél)
Föl ne riasszon csöndes ágyon.

Háború, aszály kedvedet ne rontsa,
Tied a bőség, tied a béke,
Te vagy az örömek áldott csoda-bokra.

Te vagy a fáradtnak boldog menedéke:
Esti imádság, kelti erőt;
Rajtad az élet új hite nő.

Por Tamás.

— **Uj püspökünk felszentelése.** A ki-nevezett új püspökünk még nem felszentelt püspök. A pápai kinevezési okmány vétele után püspökké fogják szentelni. Értesülésünk szerint ez a szép aktus Budapesten az egyetemi templomban lesz. A szentelést Csernoch János hercegprímás fogja végezni később meghatározandó időben. A püspöki székhely a szentelés után lesz Veszprémben, melyet úgy Veszprém városa, valamint az egész egyházmegye érdeklődéssel vár.

— **Az alispán szabadságon.** Kolben-schlag Béla, Zalavármegye alispánja négy heti szabadságra a stájerországi Radegundba utazott. Az alispánt távolléte alatt Bódy Zoltán vármegyei főjegyző helyettesíti.

— **Adomány.** Dr. Csermák Ernő országgyűlési képviselő Ipolyságról a háboruban szemük világát veszített harcosaink részére 40 koronát küldött. Az összeg illetékes helyre eljuttatván, a nemeslelkű adakozónak pedig hálás köszönetet mond Scholtz Károlyné, a Vöröskeresztesgyűlés társelnöke.

— **Esküvő.** Kardos Ferenc és Kovács Olga folyó hó 31-én délután 1 órakor tartják esküvőjüket a helybeli izr. templomban. (Minden külön értesítés helyett.)

— **A 20-as honvédestély.** Tünnem-nyes sikerrel zajlott le Nagykanizsán a 20. honvéddalozogred rokkant-alapja javára rendezett, monstre-hangverseny. Tünnem-nyessé tette annak sikerét úgy a csodás méretű anyagi eredmény, mint az ott élvezett produkciók magasrendűsége. Megjelent a hangversenyen Tabajdy Kálmán altábornagy, a m. kir. honvédelmi államtitkár és Schulteisz Emil altábornagy, a pozsonyi honvédkerületi parancsnok és egy csomó katonai előkelőség. A harcoló 20-asokat két tiszti küldöttség képviselte. A teljes három órára terjedő műsor a legmagasabbrendű művelzetnek egész özőnével árasztotta el a hallgatóságot. Szerepeltek: Budanovics Mária, Palotay Árpád, Szügyi Kálmán, Komlóssy Emma, Sarkady Aladár, Zilahy Gyula, Makay Margit és Gyöző Lajos, Kurucz János zongoraművész és 3 pozsonyi honvédkerületi zenekar. A pazar sikerű estélyre 5000 korona folyt be a jegyek árából, 20,000 koronánál magasabb összeg pedig felülfizetésekkel. Mint tiszta jövedelem 22,000 koronát meghaladó összeg jutott a 20-as honvéd rokkantalapnak.

— **Átadták a vincellériskolát.** A tapolcai vincellériskola teljesen megszűnt. Maga a község kérte a kormányt, hogy az épületet adja vissza a polg. leányiskola céljaira. A kérés a napokban teljesült.

— **A zsirinség enyhítése.** Az olaj és zsiripari központ már előre gondoskodik a zsirinség idejére való margarinnal. A rakta-raiban elhelyezett nagymennyiségű margarint arról tanuskodik, hogy a télen nem sok zsirunk lesz.

— **A Sümegi Takarékpénztár r. t.** közhírré teszi, hogy új betétek után 3 százalékos kamatot fizet, a régi betétek kamatát pedig 1917 július 1-től fél százalékkal leszállítja. A 10 százalékos betét kamat adót az intézet fizeti. *Az igazgatóság.*

— **A nyomdák betűanyagának további lefoglalása.** A hivatalos lap a honvédelmi miniszter rendelkezését közli, a mely meghagyja az összes nyomdák számára, hogy a nyomdabetű-anyaguk további 10 százalékát július 25. és 31-ike közt szolgáltatassák be az erre a célra alakított átvételi bizottságoknak. Több mint egy évvel ezelőtt a nyomdák már beszállították betűanyaguk 10 százalékát, némelyek ennél is többet, úgy hogy a mostani rendelkezés sok nyomda további üzemképességét teheti kérdésessé.

— **Készül a felmentések revíziója.** A fölmentettek revízióját még mindig nem fejezték be. A több százezer fölmentés revíziójának munkája másfél hónap óta tart,

de most lehetőleg be akarják fejezni. Az az elv érvényesül a fölmentések további megadásánál elbírálásánál, hogy elsősorban behívják a fiatalabb korosztályukat, másodsorban azokat, akiknek fölmentése régi keletű. Így elsősorban azokat vonulták be, akik még 1914-ben, vagy 1915-ben kaptak fölmentést. Harmadszor minden lisztet, vagy leendő tisztjelöltet lehetőleg bevonultatnak s csak rendkívüli esetekben marad érvényben továbbra is az élvezeti fölmentés. Harminc éven aluliak abszolúte nem kapnak tovább felmentést, hanem azonnal vonulták őket csapatfőnökökhez. A vidéki felmentettek első csoportja, akiknek fölmentését visszavonták, már be is vonult. A fölmentések revízióját tizenkét tábornok csinálja, akiknek felét Bécsből irányítják a magyar fővárosba a revízió lefolytatásához. Érdekes, hogy az osztrák tisztiek mind magasabb rangúak, mint a revízióban résztvevő magyar tisztiek. A revízió bizottságnak civiltagja nincs, de az egyes miniszteriumok fölmentést intéző ügyosztálya referenseinek, valamint a budapesti katonai tanácsnok véleményét szintén meghallgatja a bizottság. Hogy akceptálja-e az előterjesztett nélkülözhetetlenségi indokokat, azt nem lehet tudni. Bécsben már befejezték a revíziót s hír szerint nagyon szigorúan döntöttek, mert a tömördek osztrák fölmentések számát nagyon megrögzítették, ami a bécsieket kissé kellemetlenül érintette. A budapesti fölmentések revíziója is rövidesen készen lesz s ez éppen annyi meglepetést rejtget a gondatlanul élő budapesti fölmentettek számára, mint amennyit Bécsben szerzett.

— **Repülőgép Sümegen.** Folyó hó 18-án érdekes látványosság volt városunkban. A déli órákban erős bűgös volt hallható és az utcára kitóduló emberek gyönyörködve nézték a technika csodáját, a repülőgépet. A gép néhány ezer méter magasságban Szombat hely felől jött és Nagykanizsa felé valószínűleg az olasz harctérre ment.

— **A helyettes tanítók is megkapják a ruhabetéti segélyt.** Annak idején, mikor a tanítók ruhabetéti segélyének ügyét tárgyalták, Teleszky János pénzügyminiszter nem járult hozzá a vallás- és közoktatásügyi miniszterium ama javaslatához, hogy a ruhabetéti segély a helyettes tanítóknak is kiutaltassék. Mint értesülünk, dr. Gratz Gusztáv pénzügyminiszter hivatali működésének egyik első ténykedése, hogy megadta hozzájárulását a javaslatához és így azok a helyettes tanítók, akik az egész iskolai évre nyertek megbízást, megkapják ugyanazt az 500 koronás ruhabetéti segélyt, amit a rendes tanítók már megkaptak.

— **Kinek kell gyümölcs és diszfa.** A tapolcai m. kir. állami kertészeti telep vezetőségétől vett értesítés szerint mindazok, akik őszi szállításra akár kedvezményes, akár rendes áron ohajtanak gyümölcs- vagy diszfát beszerezni, ez iránti szükségletüket a telep vezetőségénél, illetőleg nagyobb mennyiség kérelmezését bélyeges kérvényen a földművelésügyi miniszternél jelentsék be, illetőleg kérelmezessék. Bővebb felvilágosítást ad a telep vezetősége.

— **Vigyázat ellenséges aknamunka ellen.** Enzersdorfi ausztriai községben a gőzmalom leégett, mely alkalommal 30 vagon romániai eredetű buza, 10 vagon liszt és 9 vagon korpa is elpusztult. Nagyon valószínű, hogy az egész szerencsétlenség az ellenségnek a ténykedésére vezethető vissza, mert Enzersdorfból a szállított buzában romániai éles töltényeket és lőport is találtak. Miután nincs kizárva a lehetősége annak, hogy a magyarországi malmokban őrlésre kerülő romániai gabonába is kevernek gyújtó anyagokat, azért az ilyen gabonának gondos és alapos átvizsgálása elsőrendű érdek.

— **Erdősítik a Balaton környékét.** A földművelésügyi kormány a Balaton környékének országos jelentőségű fejlesztése érdekében nagyszabású akciót kezdeményezett. Elrendelte, hogy a tó környékén a falvak,

uradalmak és magánosok minden területet, amelyek talajviszonyuknál fogva termelésre és legelőre alkalmasnak, erdősíteni kötelesek. A kormány a facsemeteket, erdősítési terveket, felügyeletet ingyen adja, de pénzzel is hajlandó támogatni a tulajdonost. Az illetékes erdőfelügyelőségek a rendelet végrehajtására már meg is kapták az utasítást. Örvendünk a kormány elhatározásának, mert bizony a Balaton környéke meglehetősen kopár volt és a zalai oldalon nem hogy fásították volna, hanem a régi erdőket is kiirtották. Hogy az erdősítés megint vonzóbbá fogja tenni a Balatont, azt megemlíteni is nagyon fölösleges.

— **Helyreállítják az országutakat.** Serényi Béla gróf kereskedelemügyi miniszter a következő leiratot intézte Zalavármegye alispánjához: „Közütnök legnagyobb része a háborúokozta anyag- és munkaerő-hiány miatt annyira megromlott, hogy nemcsak közforgalmi igényeinket nem elégítik ki, de attól kell tartanunk, hogy rövidesen teljesen tönkre is mennek. A törvényhatóságok 1917. évi közüti költségelőirányzataiban elegendő mérvben gondoskodás történt arról, hogy az utak kellő kavics és fedőanyaggal elláthatók legyenek. A természetben beszolgáltatandó utadő azonban nem elegendő a szükséges ígás és kézrierő munkára. Ismervén a szükséges kézi és ígás munkaerő felfogadása körüli nehézségeket, nem marad más hátra, minthogy erre a célra a személyes szolgáltatások vételessen igénybevegyék. A vármegye a leirat értelmében a törvényhatóságok közütnök fenntartása érdekében a személyszolgáltatások igénybeviteléhez szükséges felhatalmazást a kereskedelmi minisztertől megkérte.

— **A postacsomagok címzése.** A pécsi posta- és táviratigazgatóság az alábbiak közlésére kért meg bennünket: Egyre sürűbbek a panaszok amiatt, hogy a postára adott csomagok címlapját a feladók oly lazán ragasztják, vagy kötik csomagjaik burkolatához, vagy a felragasztásra oly rossz minőségű ragasztóanyagot használnak, hogy a csomag címirata szállítás közben leválik és elkalódik. Ily esetekben a cím nélkül maradt csomagokat továbbküldeni, vagy kézbesíteni nem lehet és be kell tehát várni, míg a reklamálás után meginduló eljárás és nyomozás a csomag rendeltetését megállapítja, ami rendszerint hosszabb időt igényel. Időközben azonban, ha a csomag tartalma romlandó holmi volt, azt el kellett adni, vagy meg kellett semmisíteni. Ezért a közönség a saját érdekében cselekszik, ha feladott csomagjainak a címiratát jobb minőségű ragasztóanyaggal vagy zsineggel tartósan és erősen illeszti fel a küldeményre. Ezen kívül a címirat pontos mását a feladás előtt ki-ké helyezze el csomagjába, mert az esetben, ha a csomagról szállítás közben a címirat leválik, a bizottságnak módjában áll a bent talált címmásolat alapján a küldeménynek helyes irányba terelése és kézbesítése iránt késedelem nélkül intézkedni.

— **Aszalt szilvát nem szabad postán szállítani.** A hivatalos lap rendelete közli, melynek értelmében aszalt szilvát és szilvaizt ezentúl postai csomagokban az ország területén kívül eső helyre szállítani tilos.

— **Őszborjúk vágása.** A földművelésügyi miniszter megengedte, hogy az őszborjúk levágásának tilalmát bizonyos esetekben felfüggeszessék. Az engedély megadását a kir. gazdasági felügyelőség véleményesi az állatorvos, vagy a községi előljáróság arra vonatkozó bizonylata alapján, hogy az őszborjú továbbtenyésztésre alkalmasan.

— **Dohányjegyek egy vidéki városban.** A dohánymészériákon a déli pénzügyigazgatóság úgy segített, hogy szamosújvárral behozta a dohányjegyeket. A dohányjegyrendszer életbeléptetése sikerrel járt, amennyiben a szétosztás körüli zavarok megszűntek. A kiadott jegyek alapján mindenki fennakadás nélkül kaphatott dohányt megfelelő arányban.

— **12 ezer mosdószappan Kaposvárnak.** Kovács Soma h. polgármester közbenjárására Klein és Pia budapesti szappangyáros cég 12.000 mosdószappant bocsájított Kaposvár város rendelkezésére 1.10 K áron. A szappant havi részletekben küldi el a város részére.

— **A dohányinség halottja.** Csopakon fölakasztotta magát Varga István 50 éves szőlőcsászár s mikor tettét észrevették, már halott volt. Varga szenvedélyes dohányos volt, amde különösen az utóbbi időben nem igen elégithette ki szenvedélyét. Ez roppant leverte, idegessé vált, a családjáték pörlekedett, a napokban pedig ördögösi rohamai voltak. A szerencsétlen ember többször mondta, hogy minden bajának a dohányhiány az oka.

— **Az öltözködés bajai.** A kormány tudvalevőleg betiltotta a férfiruháknak és divatcikknek külföldről való behozatalát. Mivel pedig anyaghiány miatt az itthoni gyárak nem működhetnek, az öltözködést a legnagyobb veszedelem fenyegeti. Ruhaszövet és vászon az ország egyes részein máris kifogyott, Budapesten pedig annyira megcsappant, hogy a kereskedők maguk önként határozták el, hogy csak a legminimálisabb mennyiséget szolgáltatják ki vevőiknek, hogy mindenkinek jusson. A harisnyára pedig legközelebb országos rendelet fog megjelenni, amely szerint mindenki csak egy vehet új harisnyát, ha ugyanannyi régit beszolgált helyette. Később van a kormányrendelet a ruhaszövetek kötelező bejelentéséről is.

Felelős szerkesztő Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

APRÓ-HIRDETÉS.

KATONA

GÉPÉSZ

komoly szándékból ismerkedni óhajt. Leveleket Komolye jellegre kérek a kiadóhivatalba.

gőzgéphez vagy benzínmotorhoz ajánlok. Bővebbet a kiadóhivatalban.

CSÚZ, KÖSZVÉNYBEN

anyagcsere zavarokban szenvedők és gyermekek évszázadok óta bevált rádiómos gyógyító fürdője

LIPIK

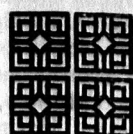
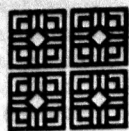
(Szlavonia)

64° C

Háboruban is télen-nyáron üzemben.

Fürdővel egyesített gyógy-
penzió. Prospektust küld a
FÜRDŐIGAZGATÓSÁG.

Radioaktív, alkalikus,
sós, jódos hőforrások.
ISZAPKEZELÉS.

Mindennemű

nyomtatványokat

izléses kivitelben, jutányos áron készít

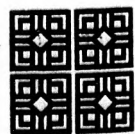
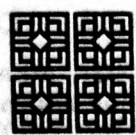
Horvát Gábor

könyvnyomdája, Sümegen.

Mindennemű

könyvkötőmunkák

elkészítetnek.

A lea

A mo
sadalmi
tani ber
fog lenn
megvált
lépnek a

E nag
ink győ
egyik le
hogy m
boru ut

A nő
volt. A
remélt.
tási tee
szerepe
járt, ke
akinek
hasznos
natának
hez me
vésbbé
teljesith
s az ez
és bold
telesség
annak
radt, a
elvesztv
jövöbe
szony b
leány a